ปัจจัยที่มีอีทธิพลต่อการหมักในการผลิตไวน์น้ำผึ้ง

นาย สมบูรณ์ เตธิญญวรากูล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลฮีทางอาหาร บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2536

ISBN 974-582-105-5

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FACTORS INFLUENCING THE FERMENTATION IN MEAD PRODUCTION

Mr. Somboon Tetunyavarakul

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Science

Department of Food Technology

Graduate School

Chulalongkorn University

1993

ISBN 974-582-105-5

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการหมักในการผลิตไวนน้ำผึ้ง

โดย

นาย สมบูรณ์ เตธิญญวรากูล

ภาดวิชา เทดโนโลยีทางอาหาร

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. รมณี สงวนดีกุล

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม นาย ประดิษฐ์ ครุวัณณา และรองศาสตราจารย์ ดร. ชัยยุทช ธัญพิทยากุล

บัณฑิตวิทธาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทธาลัย อนุมัติให้นับวิทธานิพนธ์นี้เป็น ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

> (ศาสตราจารศ์ ดร. ถาวร วัชราภัศ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนซ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณา สุภิมารส)

มือชื่อใจอากุ ญาร อาจารย์ที่ปรึกษา (อาจารย์ ดร. รมณี สงวนดีกุล)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (รองศาสตราจารย์ ดร. ชัยยุทธ ธัญพิทธากุล)

อิงค รัฐอิงคุณ กรรมการ

(อาจารย์ ดร. สุวิมล กีรติพิบูล)

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

สมบูรณ์ เตธัญญวรากูล : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการหมักในการผลิตไวน์น้ำผึ้ง (FACTORS INFLUENCING THE FERMENTATION IN MEAD PRODUCTION) อาจารย์ที่ปรึกษา : คร.รมณี สงวนคีกุล, นายประคิษฐ์ ครุวัณณา, รศ.คร.ชัยยุทธ ธัญพิทยากุล, 100 หน้า, ISBN 974-582-105-5

งานวิจัยนี้ศึกษาปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการหมักไวน์น้ำผึ้ง โดยใช้นำผึ้งจากคอกสาบ เสื่อ เป็น วัตถุดิบ คัดเลือกเชื้อยีสต์ saccharomyces cerevisiae ที่เหมาะสมในการหมักไวน์น้ำผึ้ง 3 สาย พันธุ์คือ Montrachet (Mn) Pasteur Champagne (Ch) และ Epernay 2 (Ep) พร้อมกับแปร ชนิกสารอาหารที่ใช้เป็นแหล่งในโตรเจนคือ แอมโมเนียมซัลเฟฅหรือไดแอมโมเนียมไฮโครเจนพอสเฟต ในปริมาณ 0.05% (w/v) โคยให้การทคลองที่ไม่เติมสารอาหารเป็นการทคลองควบคุม คัคเลือกเชื้อ ยีสต์จากประสิทธิภาพในการหมักพบว่า ในการทคลองควบคุมเชื้อยีสต์มีประสิทธิภาพในการหมักตามลำคับ คังนี้ Ch, Mn และ Ep และใช้ระยะเวลาในการหมักนานกว่าการทคลองที่มีการเติมแหล่งไนโตรเจน การหมักโดยเดิมแอมโมเนียมซัลเฟต หรือไดแอมโมเนียมซัลเฟต มีประสิทธิภาพใกล้เคียงกัน และการ ประเมินผลทางประลาทสัมผัสพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p > 0.05) จึง เลือกใช้เชื้อยีสต์สายพันธุ์ Ch และใช้ไดแอมโมเนียมไฮโดรเจนฟอสเฟตเป็นแหล่งสารไนโตรเจน โดย แปรปริมาณสารอาหาร 6 ระคับคือ 0, 0.1, 0.03, 0.05, 0.07 และ 0.09% (w/v) พบว่า ปริมาณไดแอมโมเนียมไฮโครเจนฟอสเฟตที่เหมาะสมคือ 0.05% (w/v) จากนั้นศึกษาการเปลี่ยนแปลง ร้อยละความเป็นกรด (%тта) ในระหว่างการหมักและ %тта ที่เหมาะสมในการหมักไวน์น้ำผึ้ง เมื่อ ปรับด้วยกรดชิตริก กรดตาร์การิก และกรดผสมอัตราส่วน 1:1 โดยน้ำหนัก ปริมาณ %тта เริ่มต้นที่ ศึกษาได้แก่ 0.3, 0.4 และ 0.5 พบว่า การใช้กรคทั้ง 3 ชนิด ให้ผลทางประสาทสัมผัสไม่แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p>0.05) และปริมาณ %TTAเริ่มต้นที่ดีที่สุดสำหรับกรคทั้ง 3 ชนิค คือ 0.3 นำผลที่ได้มาใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้งที่ผลิตจากน้ำผึ้งจากคอกสาบเสือ คอกนุ่น คอกลิ้นจี๋ และคอกลำไย พบว่า น้ำผึ้งนุ่นใช้ระยะเวลาในการหมักสั้นที่สุดคือ 14 วัน น้ำผึ้งลำไยให้บริมาณร้อยละแอลกอฮอล์ (v/v) ต่ำที่สุดคือ 11.2 ผลการทดสอบทางประสาทสัมผัสพบว่า ผู้ทดสอบชิมยอมรับไวน์น้ำผึ้งลิ้นจี๋และ ไวน์น้ำผึ้งลำไยมากกว่า ไวน์น้ำผึ้งสาบเสือและไวน์น้ำผึ้งนุ่น (p<0.05)

ภาควิชา เทคโนโลยีทางอาหาร	
สาขาวิชา เทคโนโลยีภารอาหาร	
ปีการศึกษา2535	

ลายมือชื่อนิสิต	युगमञ्जू	เพยูเก็เห	Conc
ลายเมื่อสื่ออาฉาจ	ะย์ที่ปรึกษา	Sof of	projes
ลายม ือช ื่ออาจาร	รย์ที่ปรึกษาร่	2n 2 5'0	J agrican
		7	1

C126261: MAJOR FOOD TECHNOLOGY
KEY WORD: HONEY WINE / WINE / HONEY / MEAD

SOMBOON TETUNYAVARAKUL: FACTORS INFLUENCING THE FERMANTATION IN MEAD PRODUCTION. THESIS ADVISORS: ROMANEE SANGHANDEEKUL, Ph.D. PRADIT KARUWANNA, M.S., ASSO. PROF. CHAIYUTE THUNPITHAYAKUL, Ph.D. 100 pp., ISBN 974-582-105-5

The research involved studies on the factors influencing the fermentation in mead production, using snake root honey as raw material. Three strains of Saccharomyces cerevisiae: Montrachet (Mn), Pasteur Champagne(Ch) and Epernay 2(Ep) were selected for mead production. Either ammonium sulphate or diammonium hydrogen phosphate (DAP) at 0.05% (W/V) was used as nitrogen source compared with no nitrogen source added as control. In the control experiment, it was found that the fermentation ability of the yeast strains was in the order of Ch, Mn and Ep respectively and the fermentation time was longer than those with nitrogen source added. The fermentation ability when using ammonium sulphate or DAP was nearly the same and the mead produced had no significant difference (p>0.05) in sensory evaluation. Therefore, the yeast strain Ch and DAP as nitrogen source were chosen. The level of DAP was varied at 0.01, 0.03, 0.05, 0.07 and 0.09% (W/V), and 0.05% (W/V) of DAP was found to be the most appropriate level. Further fermentation was studied by adjusting the original total titratable acidity (% TTA) of the must to 0.3, 0.4 and 0.5% with citric acid, tartaric acid and mixed acid of citric and tartaric acid at 1:1 (W/W). The results indicated that % TTA increased during the fermentation process and decreased when the fermentation ceased while the pH decreased in the early stage and then levelled off. There was no significant difference (p>0.05) in sensory evaluation of the mead produced. The optimum % TTA of the must was at 0.3% (⋉0.05). Mead from various types of honey namely snake root (Eupatorium odoratum Linn.), kapok (Bombax ceiba Linn.), litchi (Litchi chinensis Sonn.) and longan (Dimocarpus longan Lour.) was studied. The highest fermentation ability was found in kapok honey while the longan honey gave the lowest % alcohol. Sensory evaluation showed that meads from litchi and longan honey were more acceptable (p<0.05) than those produced from snake root and kapok honey.

ภาควิชาเทคโนโลยีทางอาหาร	ลายมือชื่อนิสิต Somboon Tetunyayayakul
สาขาวิชา เทคโนโลยีการอาหาร	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา 🗪 ภาคาน รับบุวนลาสู่
ปีการศึกษา 2535	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม Pradit Karuwan

กิดดิกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงต่ออาจารย์ ดร.รมณี สงวนดีกุล อาจารย์ที่ปรึกษา คุณ ประดิษฐ์ ครุวัณณา และรองศาสตราจารย์ ดร.ชัยยุทธ ธัญพิทธากุล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและคำปรึกษาด้านวิชาการตลอดระธะเวลาที่ทำงานวิจัย รวมทั้งการตรวจ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้วิทธานิพนธ์นี้สมบูรณ์อิ่งขึ้น

ขอแสดงความขอบพระคุณต่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณา สุภิมารส ในฐานะ ประธานกรรมการสอบวิทธานิพนธ์ อาจารย์ ดร. สุวิมล กีรติพิบูล ที่ได้กรุณาสละเวลาเป็น กรรมการสอบวิทธานิพนธ์ รวมทั้งได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยเป็นอย่างมาก

ขอแสดงความขอบพระคุณต่อ ศาสตราจารย์ ดร.สิริวัฒน์ วงษ์ศิริ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ความอนุเคราะห์น้ำผึ้งและข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณอาจารย์ เจ้าหน้าที่ทุกท่าน ขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคน ในภาควิชาเทคโนโลฮีทางอาหาร คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ความช่วยเหลือ ในทุกด้าน และได้แสดงความมีน้ำใจอันดีงามมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณนักวิชาการ และเจ้าหน้าที่ทุกท่าน แห่งสถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์ อาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ให้ความช่วยเหลือในทุกด้าน และได้แสดงความมีน้ำใจอันดี งามตลอดระยะเวลาที่ข้าพเจ้าได้ทำงานวิจัยที่นั่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณ วิภา สุโรจนะเมชากุล ดร. สันติ ทิพยางค์ คุณ สุภารัตน์ เรื่องมณีไพทูรย์ และคุณ กรุณา วงษ์กระจ่าง

ขอขอบพระคุณ บัณฑิตวิทยาลัย ที่ให้การสนับสนุนด้านเงินทุนบางส่วนในการทำวิจัย และสุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงต่อ คุณพ่อคุณแม่ พี่ๆ ที่ให้กำลังใจ และ สนับสนุนทางด้านการศึกษาตลอดมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดฮ่อภาษาไทย	4
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	4
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญตารางภาคผนวก	ฌ
สารบัญรูป	ឯ
สารบัญรูปภาคผนวก	
บทที่	
1. บทนำ	1
2. วารสารปรีทัศน์	3
3. การทดลอง	10
4. ผลการทดลอง	18
5. วิจารณ์ผลการทดลอง	52
6. สรุปผลการทดลองและช้อเสนอแนะ	65
เอกสารอ้างอิง	67
ภาคผนวก	70
ภาคผนวกก	71
ภาคผนวก ฃ	73
ภาคผนวก ค	76
ประวัติผัเขียน	100

สารบัญดาราง

ดารางเ	1	หน้า
1.1	ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าและส่งออกของน้ำผึ้ง พ.ศ. 2531-2534	2
4.1	องค์ประกอบทางเคมีของน้ำผึ้งที่ใช้เป็นวัตถุดิบ	18
4.2	คะแนนเฉลียทางด้านประสาทสัมผัสของไวน์น้ำผึ้ง เมื่อคัดเลือกสายพันธุ์เชื้อยีสต์	
	ที่เหมาะสมในการหมักไวน์น้ำผึ้ง	26
4.3	คะแนนเฉลี่ยทางด้านประสาทสัมผัสของไวน์น้ำผึ้ง เมื่อศึกษาชนิดและปริมาณ	
	ร้อยละความเป็นกรด	43
4.4	คะแนนเฉลียทางด้านประสาทสัมผัสของไวน์น้ำผึ้ง จากน้ำผึ้งชนิดต่างกัน	49
4.5	คะแนนรวมการจัดอันดับของไวน์น้ำผึ้ง จากน้ำผึ้งชนิดต่างกัน	50
4.6	ผลการวิเคราะห์น้ำตาลหลักที่มีในน้ำผึ้ง และไวน์น้ำผึ้งที่ได้ จากน้ำผึ้งชนิด	
	ต่างกัน โดยใช้วิธีโครมาโตกราฟฟี่ชนิดเหลวสมรรถนะสูง	51

สารบัญดารางภาคผนวก

A	างที่	หน้า
A	ค่าเฉลี่ยปริมาณของแข็งที่ละลายได้กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง	
	โดยใช้เชื้อยีสต์ต่างสายพันธุ์ เมื่อไม่เดิมสารอาหาร	76
A	ค่าเฉลี่ยปริมาณร้อยละแอลกอฮอล์กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง	
	โดยใช้เชื้อยีสต์ต่างสายพันธุ์ เมื่อไม่เดิมสารอาหาร	77
A	ค่าเฉลียปริมาณของแข็งที่ละลายได้กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง	
	โดยใช้เชื้อยีสต์ต่างสายพันธุ์ เมื่อเติมแอมโมเนียมซีลเฟต 0.05 % (พ/V)	78
A	ค่าเฉลี่ยปริมาณร้อยละแอลกอฮอล์กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง	
	โดยใช้เชื้อฮีสต์ต่างสายพันธ์ เมื่อเติมแอมโมเนียมชีลเฟด 0.05 % (W/V)	79
A.	ค่าเฉลี่ยปริมาณของแข็งที่ละลายได้กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง	
	โดยใช้เชื้อฮีสต์ต่างสายพันธุ์ เมื่อเติมไดแอมโมเนียมไฮโดรเจนฟอสเฟต	
	0.05 % (W/V)	80
A	ค่าเฉลี่ยปริมาณร้อยละแอลกอฮอล์กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง	
	โดยใช้เชื้ออีสต์ต่างสายพันธุ์ เมื่อเติมไดแอมโมเนียมไฮโดรเจนฟอสเฟต	
	0.05 % (W/V)	81
ค′	ค่าเฉลี่ยปริมาณของแข็งที่ละลายได้กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง	
	โดยใช้เชื้อยีสต์สายพันธุ์ Pasteur Champagne เมื่อเติมไดแอมโมเนียม	
	ไฮโดรเจนฟอสเฟตระดับต่างกัน	82
n 8	ค่าเฉลียปริมาณร้อยละแอลกอฮอล์กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง	
	โดยใช้เชื้อยีสต์สายพันธุ์ Pasteur Champagne เมื่อเติมไดแอมโมเนียม	
	ไฮโดรเจนฟอสเฟตระดับต่างกัน	83

ดาราง	ที่	หน้า
A 9	ค่าเฉลี่ยปริมาณของแข็งที่ละลายได้กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง	
	เมื่อเติมกรดชิตริก ที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	84
A 10	ค่าเฉลียปริมาณร้อยละแอลกอฮอล์กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง	
	เมื่อเติมกรดชิตริก ที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	85
ค11	ค่าเฉลี่ย pH กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง เมื่อเติมกรดชิตริก	
	ที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	86
A12	ค่าเฉลี่ยร้อยละความเป็นกรดที่เปลี่ยนแปลงกับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์	
	น้ำผึ้ง เมื่อเติมกรดชิตริก ที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	87
ค13	ค่าเฉลียปริมาณของแข็งที่ละลายได้กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง	
	เมื่อเติมกรดตาร์ตาริก ที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	88
A14	ค่าเฉลี่ยปริมาณร้อยละแอลกอฮอล์กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง	
	เมื่อเติมกรดตาร์ตาริก ที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	89
A15	ค่าเฉลี่ย pH กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง เมื่อเติมกรดตาร์ตาริก	
	ที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	90
A16	ค่าเฉลี่ยร้อยละความเป็นกรดที่เปลี่ยนแปลงกับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์	
	น้ำผึ้ง เมื่อเติมกรดตาร์ตาริก ที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	91
ค17	ค่าเฉลี่ยปริมาณของแข็งที่ละลายได้กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง	
	เมื่อเติมกรดชิตรึกผสมกรดตาร์ตาริกอัตราส่วน 1:1 โดยน้ำหนัก ที่ร้อยละ	
	ความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	92
A18	ค่าเฉลี่ยปริมาณร้อยละแอลกอฮอล์กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผั้ง	
	เมื่อเติมกรดชิตรีกผสมกรดตาร์ตาริกอัตราส่วน 1:1 โดยน้ำหนัก ที่ร้อยละ	
	ความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	93
ค19	ค่าเฉลี่ย pH กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง เมื่อเติมกรดซิตริกผสม	
	กรดตาร์ตาริกอัตราส่วน 1:1โดยน้ำหนัก ที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	94

ดารางเ	n n	หน้า
	ค่าเฉลี่ยร้อยละความเป็นกรดที่เปลี่ยนแปลงกับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์	
	น้ำผึ้ง เมื่อเดิมกรดชิตริกผสมกรดตาร์ตาริกอัตราส่วน 1:1 โดยน้ำหนัก	
	ที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	95
ค21	ค่าเฉลี่ยปริมาณของแข็งที่ละลายได้กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง	
	จากน้ำผึ้งชนิดต่างกัน	96
A22	ค่าเฉลี่ยปริมาณร้อยละแอลกอฮอล์กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง	
	จากน้ำผึ้งชนิดต่างกัน	97
A23	ค่าเฉลี่ย pH กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง จากน้ำผึ้งชนิดต่างกัน .	98
ค24	ค่าเฉลี่ยร้อยละความเป็นกรดกับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง	
	จากน้ำผึ้งชนิดต่างกัน	99

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
3.1	ผังการผลิตไวน์น้ำผึ้ง	13
4.1	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายได้กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมัก	
	ไวน์น้ำผึ้ง โดยใช้เชื้อยีสต์ต่างสายพันธุ์ เมื่อไม่เติมสารอาหาร	20
4.2	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณร้อยละแอลกอฮอล์กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมัก	
	ไวน์น้ำผึ้ง โดยใช้เชื้อยีสต์ต่างสายพันธุ์ เมื่อไม่เติมสารอาหาร	21
4.3	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายได้กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมัก	
	ไวน์น้ำผึ้ง โดยใช้เชื้อฮีสต์ต่างสายพันธุ์ เมื่อเติมแอมโมเนียมชัลเฟต 0.05 %	
	(W/V)	22
4.4	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณร้อยละแอลกอฮอล์กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมัก	
	ไวน์น้ำผึ้ง โดยใช้เชื้ออีสต์ต่างสายพันธุ์ เมื่อเติมแอมโมเนียมซัลเฟต 0.05 %	
	(W/V)	23
4.5	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายได้กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมัก	
	ไวน์น้ำผึ้ง โดยใช้เชื่อฮีสต์ต่างสายพันธุ์ เมื่อเติมไดแอมโมเนียมไฮโดรเจน	-
	พอสเพต 0.05 % (W/V)	24
4.6	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณร้อยละแอลกอฮอล์กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมัก	
	ไวน์น้ำผึ้ง โดยใช้เชื้อยีสต์ต่างสายพันธุ์ เมื่อเติมไดแอมโมเนียมไฮโดรเจน	
	พอสเพต 0.05 % (W/V)	25
4.7	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายได้กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมัก	
	ไวน์น้ำผึ้ง โดยใช้เชื่อยีสต์สายพันธุ์ Pasteur Champagne เมื่อเติมไดแอม	
	โมเนียมไฮโดรเจนฟอสเฟตระดับต่างกัน	28

รูปที่		หน้า
4.8	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณร้อยละแอลกอฮอล์กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมัก	
	ไวน์น้ำผึ้ง โดยใช้เชื้ออีสต์สายพันธุ์ Pasteur Champagne เมื่อเติมไดแอม	
	โมเนี้ยมไฮโดรเจนฟอสเฟตระดับต่างกัน	29
4.9	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลาฮไต้กับระฮะเวลา ที่ใช้ในการหมัก	
	ไวน์น้ำผึ้ง เมื่อเติมกรดชิตริกที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	31
4.10	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณร้อยละแอลกอฮอล์กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมัก	
	ไวน์น้ำผึ้ง เมื่อเติมกรดชิตริกที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	32
4.11	ความสัมพันธ์ระหว่าง pH กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง เมื่อเติม	
	กรดชิตริกที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	33
4.12	ความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละความเป็นกรดที่เปลี่ยนแปลงกับระยะเวลา ที่ใช้ใน	
	การหมักไวน์น้ำผึ้ง เมื่อเติมกรดชิตริกที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	34
4.13	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายได้กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมัก	
	ไวน์น้ำผึ้ง เมื่อเติมกรดตาร์ตาริกที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	35
4.14	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณร้อยละแอลกอฮอล์กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมัก	
	ไวน์น้ำผึ้ง เมื่อเติมกรดตาร์ตาริกที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	36
4.15	ความสัมพันธ์ระหว่าง pH กับระฮะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผู้ง เมื่อเติม	
.,	กรดตาร์ตาริกที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	37
4 16	ความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละความเป็นกรดที่เปลี่ยนแปลงกับระยะเวลา ที่ใช้ใน	01
4.10	การหมักไวน์น้ำผึ้ง เมื่อเติมกรดตาร์ตาริกที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	38
1 17	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายได้กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมัก	30
4.17	 สาวเมลมพนบายหวางบาม หมายงแบงกละสาย เพกบายยะเวลา กาย เนกาวหมา ไวน์น้ำผึ้ง เมื่อเติมกรดชิตรีกผสมกรดตาร์ตาริกอัตราส่วน 1:1 โดยน้ำหนัก 	
	เวนนาผง เมอเตมกวดชดวกผลมกวดตาวตารกอตราลวน 1:1 เดอนาหนก ที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มดันต่างกัน	
7.72	ทรอยละความเปนกรดเรมดนตางกน	39
4.18		
	ไวน์น้ำผึ้ง เมื่อเติมกรดชิตริกผสมกรดตาร์ตาริกอัตราส่วน 1:1 โดยน้ำหนัก	
	ทร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	40

	หน้า
ความสัมพันธ์ระหว่าง pH กับระฮะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง เมื่อเติม	
กรดชิตริกผสมกรดตาร์ตาริกอัตราส่วน 1:1 โดยน้ำหนัก ที่ร้อยละความเป็นกรด	
เริ่มต้นต่างกัน	41
ความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละความเป็นกรดที่เปลี่ยนแปลงกับระยะเวลา ที่ใช้ใน	
การหมักไวน์น้ำผึ้ง เมื่อเติมกรดซิตริกผสมกรดตาร์ตาริกอัตราส่วน 1:1 โดย	
น้ำหนัก ที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน	42
ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายได้กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมัก	
ไวน์น้ำผึ้ง จากน้ำผึ้งชนิดต่างกัน	45
ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณร้อยละแอลกอฮอล์กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมัก	
ไวน์น้ำผึ้ง จากน้ำผึ้งชนิดต่างกัน	46
ความสัมพันธ์ระหว่าง pH กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง จากน้ำผึ้ง	
ชนิดต่างกัน	47
ความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละความเป็นกรดที่เปลี่ยนแปลงกับระยะเวลา ที่ใช้ใน	
การหมักไวน์น้ำผึ้ง จากน้ำผึ้งชนิดต่างกัน	48
	กรดชิตรีกผสมกรดตาร์ตาริกอัตราส่วน 1:1 โดยน้ำหนัก ที่ร้อยละความเป็นกรด เริ่มต้นต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละความเป็นกรดที่เปลี่ยนแปลงกับระยะเวลา ที่ใช้ใน การหมักไวน์น้ำผึ้ง เมื่อเติมกรดชิตริกผสมกรดตาร์ตาริกอัตราส่วน 1:1 โดย น้ำหนัก ที่ร้อยละความเป็นกรดเริ่มต้นต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งที่ละลายได้กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมัก ไวน์น้ำผึ้ง จากน้ำผึ้งชนิดต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณร้อยละแอลกอฮอล์กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมัก ไวน์น้ำผึ้ง จากน้ำผึ้งชนิดต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่าง pH กับระยะเวลา ที่ใช้ในการหมักไวน์น้ำผึ้ง จากน้ำผึ้ง ชนิดต่างกัน

สารบัญรูปภาคผนวก

วูปที่		หน้า
71	เชื้อฮีสต์ผงสำเร็จรูป	73
72	Ebulliometer	7 4
113	ไวน์น้ำผึ้งตรา GIBSON	75